

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Mariani Societatis Iesv

Nádasi, János

Romæ, 1658

Anno MDLVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42840

uestigasse : ac primùm in natali suo cubiculo suppli-
ces, tum concioni dicendæ, ac audiendæ intentos,
denique sacrâ animarum expiatione occupatos co-
ronasse, incendisse : vt Spiritus Sanctus, ignis ille
Sponsus Virginis, tam nos dum ad alios dicimus,
vel confitentes audimus, quàm eos, qui nos audiunt,
quique apud nos peccata expiant, documentum de-
disse videatur, debere nos ad MARIAM conuolare,
ac à sacro illius sinu ignem haurire, dum siue cum
DEO, siue ad populum, siue ad eos, qui peccata
confitentur loquimur : idemque præstari debere ab
ijs quos pœnitentes audimus, vel qui nos audiunt
pro concione dicentes. Vt ergò is qui è sacratissi-
mis hisce occupationibus meritò expectari debet
fructus vtrisque respondeat abundè, MARIA con-
fessionibus audiendis operam nauantium, MARIA
concionem alloquentium, MARIA denique preces
fundentium peccata purgans, mentes illuminans,
nos DEO immortaliter coniungens, flamma esto.
Sic S. Germanus Patriarcha de B. V. locuturus, Isaiã
linguam carbone ignito tactam, mutuos ignes, cæ-
lestes flammæ memorat ; vt diuinis ijs facibus in-
flammata oratio ad celebrandam extollendamque
MARIANI diei sublimitatem efferat sese, cumque Ga-
briele ignis in modum rutilante simul aduolet ad
aures, & cor.

ANNO MDLVI.

110 S. P. Ignatius (quem eruditus Ioannes Ta-
mayus in Martyrol. Hisp. 31. Iulij animam mundi
mysticè vocitari ait) hoc anno 31. Iulij cælo est af-
fertus. Hic visus est adstare Beatissimæ V. imagini,
& quendam de Societate coram illa supplicem Dei-
paræ impensè commendare ; Deiparâ eum, qui ab
Ignatio commendabatur, amanter, hilarèque com-
ple-

Vide Leon.
de Anna.
l. 1. c. 31.
Annus
Aueniõ.
1601.

plexa. Item aliam ægrum. Hic Ignatius in illa
 40. dierum cum cælestibus consortione, feriâ qua-
 dam secundâ inter dulces cordis æstus istud quoque
 lumen accepit, vt *sanctos omnes unice rogaret, peteret-
 que ab ijs Matri, ac Filio commendari*: quin etiam, vt
 IESVS, & MARIA *sanctos omnes*, veluti tutelares, atque
 ductores sibi darent ad Sanctissimam Trinitatem.
 Tum se ait multis lachrymis coopertum ea quæ de-
 liberabat obtulisse, confirmasse, multa dixisse; pro
 Patronis, qui opitularentur, ad comprecandum San-
 ctos Angelos, Sanctos Patres, Apostolos, discipu-
 los, & Sanctos omnes adhibuisse; *per Dominam no-
 stram, & eius Filium*: atque his iterum diu multum-
 que supplicem se fuisse, vt ea quæ offerebant denuò
 confirmarent, & suis precibus ad Sanctissimæ Tri-
 nitatis thronum prouherent. Quo tempore in la-
 chrymas, & singultus effundi se, ac toto corpore
 ipsisque venis peruelli sensit, quasi ultimò demum
 id quod concluderat confirmatum esset à Sanctissima
 Trinitate, coram cælesti curia vniuersâ; redditis
 prolixè gratijs Sanctissimæ Trinitati, singulisque di-
 uinis personis; tum Matri, & Filio, sanctisque An-
 gelis, SS. Patribus, discipulis, & Sanctis omnibus,
 & omnibus in terra, à quibus in hoc negotio fuerat
 adiutus. Tum sacrum, non quidem cum tanta la-
 chrymarum vbertate, neque tamen sinè lachrymis,
 calore totus inter anhelitus æstuans, celebrauit.
 Experiebatur tunc Ignatius id quod S. Germanus
 Patriarcha dixerat olim ad Virginem: *MARIA pre-
 tium pretiorum, dignitatum dignitas, & summitatum
 summitas: voluptas mei animi, æstus quem patior diuina
 irroratio, cordi meo exsiccato gutta manans à DEO, dux
 egenis meis consilijs.*

Electio
 cælestis

Gratias
 Deo per
 B. V. &
 SS. red-
 dere.

orat. 2 in
 Prasens.
 B.V.

III Vt noster amor in Deiparam, & cultus
 eius-

K 2

eius-

Peccatis
expensis
collo-
quū ad
B.V. in-
rituere.
Vita Al-
varez 6.
43-5.1.

eiusmodi sit, qualem esse vult DEVS, id est, solidus,
& gratus Virgini, hoc in Exercitiorum libro toto
calamo, & exemplo suo docuit S.P. Ignatius; cuius
exemplo nos quoque si quid eam in rem idoneum
occurrat, scribemus, aliosque docebimus, & ipsi
exequemur: vt amor Marianus sit ille verus Hercu-
les, qui hoc in nobis Augiæ stabulum purget. Cer-
tè Beatissima V. per Gabrielem Archangelum signi-
ficauit, sibi ab ijs, qui exercitia S. P. Ignatij obirent
gratum præstari obsequium. Ergò in aureo illo
exercitiorum commentariolo in 2. exercitio do-
cet quomodo cor, ac nostra tempora, & munia,
omnia introspicere, peccata expendere, nos coram
DEO, & Beatorum Republica vniuersa, tanquam
vlcus siue apostema, sanie, ac lue peccatorum tabe-
scens, detestari debeamus. tum expensâ infinitâ
æterni DEI Maiestate, eaque particulatim in suis at-
tributis consideratâ, & cum nostra ignorantia, ma-
litiâ, iniquitatibus collatâ, docet in exclamationem
prorumpere, ex commotione affectus vehemen-
ti, admirando valdè, quomodo creaturæ omnes (dis-
cursu facto per singulas) nos sustinuerint tam diu,
& hucusque viuos seruauerint: quomodo Angeli
diuinæ iustitiæ gladium ferentes, æquo nos animo
rulerint, custodierint, suisque etiam iuuerint suffra-
gijs, quomodo pro nobis intercesserint Sancti, quo-
modo Cælum, Sol, Luna, & alia sidera, elementa,
cunctaque animantium genera, & terræ germina,
debitæ vindictæ loco nobis seruiuerint: & quo deni-
que modo non absorberit nos dehiscens tellus mil-
le infernos referans, in quibus perpetuas pœnas da-
turi essemus. Hos ille calores vbi explicuit, in 3.
exercitio eosdem repeti voluit, suasitque illis diu-
tius, & diligentius immorandum. Tum verò occur-
rente

rente nobis spirituali motu in re tanti momenti, quanti est perfecta cordis puritas, velut calente adhuc ferro, colloquium ad B. Virginem, tum per hanc ad CHRISTVM, & per hunc ad DEVM Patrem habendum. Do illius verba quibus pro via purgatiua nobis dat MARIAM, quæ nos ad IESVM, & ad Patrem ducat, ac ea impetret, quæ sunt velut viaticum & annona viæ purgatiuæ, adeoque ipsius æternitatis. Ita ergo docet: Colloquium primum fit ad Dominam nostram flagitando intercessionem eius apud Filium, & gratiæ impetrationem nobis tripliciter necessariam. Primò, vt internam criminum nostrorum cognitionem, ac detestationem sentiamus. Secundò, vt operum nostrorum, agnoscentes abhorrentesque ordinem penuersum, correcto eo, nosmetipsos secundum DEVM rectè ordinemus. Tertio, vt perspectâ, & damnatâ mundi prauitate, à rebus mundanis, ac vanis nobis recipiamus. His expletis, semel recitetur: *Aue MARIA.* Idem deinde à CHRISTO petit in secundo, idem ab æterno Patre in tertio colloquio: quæ tria, qui à Beatissima DEI Matre, seu per illam à DEO, impetrabit, nam ille feliciter decurret viam purgatiuam, & sapienter disponet ascensiones in corde suo ad illuminatiuam, ac vnitiuam. Hanc enim Virginem à S. Gregorio Thaumaturgo ipsius Deiparæ discipulo, didicimus esse *pioram perfectum exemplum, lucis indumentum, & virtutis domidilium.*

112 Deinde hebdomadæ secundæ initio in contemplatione Regni IESV CHRISTI S. P. Ignatius CHRISTO nos ad inimicos debellandos, atque ita ad Patris gloriam inuitanti laboresque vnâ secum subeundos, & postea præmia, proponenti respondere docet ferè in hunc modum: En, ò Rex supreme,

ac

B. Virginem viæ purgatiuæ e cōsilio S.P. Ign. præficere.

pag. 11.

Serm. 2. in Annunc. B.V.

Item illuminatiuæ.

pag. 51.

ac Domine vniuersorum, tuâ ego licet indignissimus, frater tamen gratiâ, & ope, me tibi penitus offero; meaque omnia tuæ subijcio voluntati; attestans coram infinita bonitate tuâ, nec non in conspectu gloriosæ Virginis Matris tuæ, totiusque Curiaë cælestis, hunc esse animum meum, hoc desiderium, hoc certissimum decretum: vt quàm possim proximè te sequar, & imiter. Huc etiam oculos referre visus est, cum formulæ votorum, ad firmitatem, & incitamentum seruandi ea quæ promittimus inseruit: coram sacratissima Virgine MARIA, vt præfide votorum nostrorum. Benè illam in testem, adiutricemque nostræ quam CHRISTO debemus imitationis accipimus, quæ ipsa CHRISTVM est præstantissimè imitata. Quandoquidem, teste Isidoro Thessalonicensi, efformabat seipsam, & effigiabat, vt pictor peritus, intuens in imaginem opificis, & Filij sui.

orat. 4.

Fidem, &
mores
nostros
cultu B.
V. erudi-
re.

113 Illa est ars Deiparam solido amore amandi, quæ in fide fundatur, & mores emendat. Hoc agit, hoc docet S. P. Ignarius, cum ad id omnia dirigi iubet. In primæ diei meditatione in 2. hebdomada considerat quomodo personæ tres diuinæ vniuersam terræ superficiem speculantes hominibus refertam, qui ad infernum descendebant, in deitatis suæ æternitate decernunt; vt secunda persona, pro salute humani generis, naturam hominis assumat. Vnde adueniente tempore præstituto, Archangelus Gabriel ad Beatam Virginem nuntius destinatur. Tum subijcit oculis in vniuerso terræ ambitu omnes gentes; deinde dicit, vt ad certam mundi partem, domuncula spectetur Beata Virginis apud Nazareth in Prouincia Galilææ sita. Deinde contemplandæ erunt personæ tres Diuinæ, è folio Regali suo intuentes omnia hominum genera, in superficie terræ

cæco-

cæcorum more viuentium, passimque morientium,
& descendentium ad infernum. Postea *Virginem*
MARIAM cum Angelo eam salutante considerabimus.
Aduerte verò quò ista omnia tantâ mentis, & ima-
ginis menti tam particularim subiectæ apparatione
ducat bonus *MARIANI amoris Magister Ignatius*.
Sic enim concludit: *aliquid inde semper ad nos refle-*
ctendo: ut ex consideratione tali fructum aliquem refe-
ramus. S. Gregorius Thaumaturgus ait B. Virginem
esse *omnium mysteriorum vas, & receptaculum*. Ex
hoc vase docet Ignatius modum ea colligendi quæ
profint, & profint ad utilitates solidas, & æternas.

f. r. 2. in
Annunc.
B. V.

¶ 114. Monet in eadem amoris beati arte, atque
iudiciâ magnus Ascensis. Marianæ doctor Ignatius
meditantem, ut auditu interno excipiat quid dicant,
Virgo, & Angelus in cellula de Incarnationis mysterio
tractantes. Quorum omnium reflexione, seu applicari-
ne quadam ad meipsum facta studebo ex singulis non ni-
hil fructus decerpere. Vult etiam ad actiones aduerti:
ut puta quomodo Angelus suâ fungatur legatione,
& *Beatissima Virgo humillimè se gerens, diuina gratias*
agat Maresati. Ex quibus ad nos ipsos reflexis fructus
est legendus. Sic ille. *Fuit MARIA (S. Ephræm Syri*
verba sunt) Patri arbor, Filio Mater, hominibus fons
spiritus. Ex hac arbore cum Ignatio fructus legen-
di sunt: ex hoc fonte sacer quidam, & ferius ad cæ-
lestia spiritus hauriendus.

E dictis,
& factis
B. Virgi-
nis pro-
ficere.

De mar-
garita
pretiosa.

¶ 115. Hoc etiam, ut exquisitos Deiparam allo-
quendi modos quæramus, didicimus ab Ignatio,
vbi ait: Colloquium postremò subijciam, *disquisi-*
tis studiosè verbis, quibus diuinam quamlibet perso-
nam, Verbum incarnatum, & *ipsius Matrem, dignè*
valeam compellare: petendo etiam pro affectu, quem
in me sensero, quicquid ad maiorem iuuet imita-
tio-

Adhibe-
re studiū
in verbis
quibus
B. V. al-
loqua-
mur.

tionem Domini mei IESU CHRISTI, velut nunc recens incarnati. In vita Bonfilij, & sociorum, qui Seruorum B. V. ordinem fundauere, memoratur Florentiæ optimatum cœtus, cui nomen fuit *Societas laudantium B. Virginem*. Quoties oraturi sumus, caelestium optimatum chorum ingrediamur; & ex illis ac nobis conseruetur talis cœtus: & Societas IESU vniuersa sit *Societas laudantium B. Virginem*.

Marracci
pag. 199.

Deiparæ
se instar
serui pau-
perculi
dare.

et pag. 148
de annun-
B. V.

Sub ve-
xillo Ie-
su perfe-
uerantiã
per B. V.
petere.

116 In secunda contemplatione, quæ est de Natiuitate, comitem se adiungit gnatius ab egressu B. Virginis ex oppido Nazareth: meditaturque quomodo iam nono mense grauida, & insidens asinæ (vt pie meditari licet) ac Ioseph comes, cum ancillula, & boue profecti sunt Bethleem, tributum à Cæsare exactum pro se soluturi. Deinceps etiam natiuitatis locum rimatur, speluncæ similem. Primum punctum est aspectus personarum, vt *Virginis Deiparæ*, & Ioseph, & CHRISTI Domini, vt infantis nunc primum nati. Inter quos, inquit, me adesse fingam, tanquam *pauperculum, & seruulum indignum*, eos spectantem, contemplantem, eorum vtcunque necessitatibus *cum reuerentia maxima famulantem*: ac inde quid ad me redire emolumenti, ex tali spectaculo possit dispiciam. Hæc ibi. *Dulcis Dominus*, inquit B. Petrus Damianus, *dulcis Domina*: quia ille Dominus DEVS meus, *misericordia mea*: hæc Domina mea, *misericordiæ porta*.

117 Idem quarto die 2. hebdomadæ de duobus vexillis meditatur, vno quidem IESU CHRISTI optimi nostri Imperatoris; altero verò Luciferi hostis hominum capitalissimi. Colloquium postea formandum iubet ad B. Virginem. Imploranda est, ait, *per eam à Filio gratia, vt recipi possim, & manere sub vexillo eius*. Terminabitur primum hoc colloquium, per

per *Aue MARIA*. Idem peti ab ea iubet in meditatione de tribus hominum classibus, ut in bonis potissimam, seu optimam, partem amplectamur; ut nempe non simus contenti illorum classe, qui operantur quidem acquisitæ rei exuere affectum, ut conciliari DEO possint, sed media debitaque adminicula non admouent; nec alterâ classe, quæ affectum malè ordinatum auferre cupit, sed rem interim modicus tenere, ac DEVM potius trahere ad votum proprium, quàm relicto impedimento per conducibiliorem statum ad eum tendere. Petendum ergò esse per *Deiparam* à DEO in tertia classe collocari, quæ affectum insincerum volens abijcere, rem ipsam vel tollere, vel tenere æquè parata est, prout ad diuinum cultum commodius fore, vel ex diuino instinctu, vel ex rationis dictamine animaduernerit: nec aliam dimittit relinquendæ, aut retinendæ rei acquisitæ causam præter rationem, ac desiderium diuinæ gloriæ, ut quàm maxima sit. Hoc est quod à Virgine, per hanc à Filio, per hunc à Patre æterno petendum suggerit, altè in rem, ac adyta sanctitatis ingressus, & nos ducens Ignatius: ut nihil habere velimus nisi id habere sit ad maximam DEI gloriam; vel certè maiorem quàm non habere. Ista classis est electorum. Mihî verò hic in re tam excelsa, & nobili acquirenda ipsdem *Deiparam* verbis alloqui venit in mentem quibus illam allocutus est S. Ephræm Syrus: *Non nobis alia quàm in te* (post Filium) *fiducia, ò Virgo sanctissima. Ex vlnis siquidem Maternis* (nascentis in Patre Ignatio Societatis Matris) *tibi, Domina nostra, dediti sumus.*

118. Accuratè, ac particulatim expendit vitam Beatissimæ Virginis S.P. Ignatius verbis cum suis, tum potissimum Euangelij, & mysterij. Confide-

L

rat

Inter bo-
na vt op-
tima eli-
gas, per
B.V. ro-
gare
Deum;

Pruden-
tiam Sã-
ctorũ per
B.V. po-
stulare.

de laud.
B. V.

à pag. 98.

B.V. vitā
particu-
larim pō-
derare.

rat modum Angeli Virginem salutantis, & diuini Verbi conceptionem ei nunciantis: quid responderit Virgo sancta: quomodo inuisit MARIA Elizabeth, ac S. Ioannes in utero existens sensit MARIE salutationem, & gestijt: quomodo B. Virgo in hoc canticum præ lætitia prorupit: *Magnificat anima mea Dominum.* Tum reliqua mysteria meditatur. In circumcissione deinde, *Redditus*, inquit, *est Matri sua Puer, quæ illi compatiabatur de sanguinis visa effusione.* De Baptismo puncta præscribens, ait: *Matri valedicens* è Nazareth ad Iordanis flumen se contulit, vbi tunc Ioannes baptizabat. In nuptijs: *deficere vinum Mater commonuit, & ministris dixit; quodcunque dixerit vobis facite.* Inter mysteria in cruce facta, considerat verba, quæ dixit CHRISTVS, *Matrem, & Ioannem*, sibi mutuo commendans. In mysterio sepulturæ: de cruce sublatus est mortuus Dominus per Ioseph, atque Nicodemum *in conspectu ipso Maris afflictissima.* Vide quomodo Deiparam vbique indagans, velut pro igne augendo inducat, vt nos ad imitandum alliciat in ijs, quæ dicenda sunt, vel agenda. S. Fulbertus. *Depromebant*, inquit, *virtutes in cognitione, & affectu cordis MARIE ineffabilem harmoniam, quam ipsa creatrix, & inhabitatrix eius DEI sapientia delectabatur audire. Coruscabat foris in superficie sermonis, & actus: vnde meritò possent homines glorificare DEVM, & exempla salutis accipere.* Ita Sanctus hic dixit; ita fecit exempla salutis vbique colligens à MARIA Ignatius.

119 Iam inde à Circumcissione considerat S.P. Ignatius quid CHRISTVS patiat, & quomodo Mater illi compatiatur de sanguinis visa effusione. In III. Exercitiorum hebdomada, die VII. vult, vt per diem totum consideremus, quàm licebit

In eo fe-
qui mo-
dum S.P.
Ignatij.

bit frequentissime, quo pacto Sanctissimum IESV CHRISTI corpus remanserit ab anima seiunctum, & vbinam aut quomodo sepultum: item, quæ fuerit Beatae MARIAE Matris solitudo, desolatio qualis, & quanta afflictio. Docet hinc S. P. vt assuescamus compati Virginis Matris doloribus, cuius ille (vt alias dicam) dolentis imaginem secum gestabat in sinu: verbo atque exemplo monstrans nobis illud salutis compendium, de quo CHRISTVS S. Brigittæ lib. 6. c. 97. de quodam saluando loquens ait; ob consuetudinem quâ compatiiebatur dolori Matris CHRISTI saluandum: *Quia, inquit, consuetudo sua fuit compati dolori eius, quoties eam considerabat, & audiebat nominari, idè compendium salutis suæ inuenit.* Sic ibi.

120 Adeò consentaneum rationi putat illum bonorum Theologorum de liberalitate DEI, & gloria Matris DEI sensum S. P. Ignatius quo aiunt non esse negandum, eam gratiam datam fuisse Virgini, quæ alicui Sanctorum est concessa, vt eo sensu ad exaggeratum de gratia gloriaque DEI Matris cumulum mente concipiendum pro compendio vtatur; satisque illi sit, à DEO atiquid gratiæ concessum Sanctis alijs, vt dicat id etiam DEI Matri concessum. Atque in hoc piè acuit aciem intellectus. *Primum, inquit, apparuit Dominus Matri suæ, postquam resurrexit, cum dicat scriptura, quod apparuit multis. Licet enim eam nominatim non exprimit, id nobis tamen relinquit pro certo, tanquam intellectum habentibus: ne aliqui iure audiamus illud: Adbuc & vos sine intellectu estis? Quocirca iuxta Ignatium, quæ de SS. aliorum gratia, vel gloria dicuntur, DEI Matri negari non debent, nisi faciant ad maiorem illius gloriam, nisi parum intellectus attulisse ad consideranda diuina videri velimus.* Vbi etiam attende Ignatium.

Romana
editionis
1626. pag.
604.

pag. 118.
Iudicare
quicquid
Sanctis
datū est
boni non
debere
negari
B. V.

ex Theori-
cis in Ca-
none in 5.
Pascha.
E gaudio
B. V. fru-
ctum de-
cerpere.

311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500

anno Chri
sti 34. n.
183.

ad solidè firmandum suum, & nostrum erga Dei Matrem amorem, geminum veluti polum adhibere, scripturam diuinam, & rationis ductum: vt sit rationale obsequium nostrum. Michael Palæologus Imperator Deiparæ Matri sic loquitur: *ad instar sponsi exoriens Filius tuus, à Purissima, è sepulchro te primam Diuinis lætitiæ splendoribus illustrauit.*

121 Amare est flere cum flentibus, gaudere cum gaudentibus. Soles ei quem amas de ijs, quæ læta illi veniunt gratulari, atque vnà gaudere. Ab isto gaudio quartam orditur hebdomadam Exercitiorum S. P. Ignatius, vbi in contemplatione prima meditatè perpendit, quomodo IESVS Dominus post resurrectionem apparuit *S. Matri sue*. In præludio ponit historiam: quomodo postquam expirauit Dominus in cruce, sepulto corpore, sed Diuinitati semper sociato, ipse in anima, diuinitati quoque contiaue vnità, descendit ad inferos: ereptisque inde iustorum animabus, rediens ad sepulchrum, corpus cum anima denuo vniuit; ac resurgens denuo apparuit *Beate Virgini Matri sua viuis*, vt piè, ac verisimiliter credendum est. In secundo speculandum accipit sepulchri situm, & *B. Virginis domicilium*: cuius, inquit, *formam, partes, & reliquam dispositionem, vt cellulam, & oratorium singillatim perscrutabimur*. Vide quantà cum accuratione moratur in Virginis cubiculo, quàm attentè aduertit ad singula: vt eius exemplo edocti ne obiter ista percurramus: denique vt ad CHRISTI, & eius Matris dolores corde toto hauriendos gratia est petenda; ita pro gaudijs consilium dat Ignatius, dum suggerit gratiam petendam, vt scilicet immensum CHRISTI, ac *Matris gaudium* participemus. Baronijs, *Vetus, inquit, traditio per manus maiorum, ac*

per

per subsequencia secula ad posteros dilapsa testatur, CHRISTVM apparuisse primùm omnium Sanctissima Genitrici MARIÆ, quod nemo pius puto negarit.

122 Ad eximium DEI Matris cultum inter summa eius capita pertinet illam imitari. S. P. Ignatius post CHRISTI imitationem proponit cæleste hoc exemplar in quinque sensuum suorum vsu imitari volenti; vt quemadmodum factæ sensuum suorum, examinationi oratio Dominica est subijcienda ad CHRISTI imitationem impetrandam; ita si similem affectet B. Virginis imitationem, ei se commendet, tanquam à Filio id impetraturæ; & salutationem Angelicam, dum sensus excutit identidem recitet; qui primus est orandi modus. Scitè oculos nostros, & cor ad MARIAM dirigit S. Fulbertus Episcopus his verbis: Oportet inter fluctus huius seculi remigantes attendere maris stellam hanc MARIAM. quæ supremo rerum cardini DEO proxima est; & respectu exempli huius cursum vitæ dirigere: quod qui fecerit, non iactabitur vana gloria veneto, nec frangeretur scopulis aduersorum; nec absorbebitur scyllæa voragine voluptatum. Hæc Fulbertus Carnotensis.

Imitatione colere B. Virginem.

pag. 95. In quinque sensuum vsu B. Virginem imitari.

Serm. de Nat. B. V. fol. 134.

123 Angelica saluatio censetur suprema, & omnium gratissima DEI Matri oratio, quocirca precipitanda non est lingua, vt illam ex vsu frigido decurrat; verum sequendum S. P. Ignatij exemplum, & documentum, vbi tradit secundum modum orandi, qui consistit in vocum orationis singularum perpensa significatione. Vult ibi situm orantis compositum ad animi pietatem, oculos verò clausos, vel defixos in vnâ partem (v. g. in imaginem B. Virg.) non verò huc, & illuc motos: tum in prima orationis meditandæ voce figi meditationis pedem, quamdiu circa eam variæ nobis significationes, similitudines, spiritua-

Aue M. per 2. modum oradi, & Salue Regina expendere. pag. 95. 96.

rituales gustus, & aliæ commotiones deuotæ incident: & ita deinceps per singula verba factitandum, pro oratione verò ita expendenda ponit primo loco orationem Dominicam: post quam *succedit*, inquit, *Salutatio Angelica: saluè Regina*. Monet etiam in tali precationis cuiuslibet ruminacione horæ spatium infumendum. Adhæc, inquit, oratione qualibet sic completâ, personam illam ad quam pertinebat (in oratione Dominica v. g. æternum Patrem, in Salutatione Angelica Beatissimam Virginem) paucis compellabimus, virtutem aliquam, aut gratiam petentes quâ maximè indigere nos senserimus. Dabo hîc ea quæ de *salutationis Angelicæ* laudibus adnotauit Sanctus Basilius: *Est campus seminum omnium virtutum, flumen immense suauitatis, infinita fertilitatis, copiose fecunditatis; arcus, & sagitta quibus hostes vulnerantur: lancea qua confodiuntur*. Sic ille. Meditari ergò salutationem Angelicam est seminare virtutes, de flumine illo suauitatem haurire, ac fecunditatem, arma contra hostem feliciter expedire.

Fund.
Mar. p. 16.

Petere
virtutem
quâ ma-
ximè in-
digemus.

124 In verbis proximè relatis vult Ignatius, vt à B. V. petamus virtutem aliquam, quâ nos maximè indigere senserimus. Et vbique, si benè aduertas, videre est in S. P. Ignatij de Virgine documentis, & exemplis, quòd ad hunc scopum tendat, vt illa sit nobis Magistra virtutis, vt nos perficiat, & ducat ad DEVM; vt iam nouum mihi non sit id quod de S. P. Ignatio dicebat sapientissimus Lainez, qui omnia Ignatij acutè obseruabat: *MARIAM à CHRISTO datam Ignatio tanquam precipuum instrumentum ad eximia decora præcelsæ virtutis*. Quo ille instrumento egregiè profectò, ac scitè est vsus ad omnes numeros amoris, & solidi ad virtutem, & teneri ad liquidam pie-

pietatem . Verè, iuxta Chryfologi ſententiam, centies repetendam, vt memoriæ altè infideat, *MARIÆ nomen eſt DEI ſacrificium, Collegium ſanctitatis.* In hoc Collegio, ad huius Collegij leges viuere noſtra Collegia, & omnia domicilia voluit S.P. Ignatius: vt proinde non immeritò erraſſe videatur is, qui planè inconfideratè dixit; Noſtros Deiparæ ferè nimiooperè addictos, DEI amorem negligere. Nos verò tot in Societate documentis experimur, id quod de Ignatio dixit Laynez feliciter, ſiue exempla noſtrorum ſiue libros legamus, quòd hæc pietas nobis à DEO per Virginis implorationem impetret caeleſtia quædam pulcherrimæ in diuino amore incenſionis incrementa.

Serm. 146
poſt me-
aſum.

125. *Andreas Mandro tentato, S.P. Ignatius, oratione primùm in ſacello factâ, tres iulios pro viatico dari iuſſit; & à Societate non dimiſſo, licet id peteret, verùm ad B. Virginem Lauretum ire iuſſo dixit, vt ad illud ceu oraculum, iter, conſilium, auxiliumque capeſſeret, atque ibi de Societate deliberationem concluderet. Paruit Andreas: & coram B.V. Laureti ſacro inſtinctu diuinitatis perculſus, in Societate perſeueranter perſiſtere elegit. Aiebat S. Bruno: MARIA dæmonem ligauit, & vicit: cuius hamo Leuitan captus eſt: cuius ſapientia quaſi latro, & vile mancipium ligatus eſt.* Expertus id Andreas ganiſus eſt ſe Ignatij vſum conſilio, victoriâ potitum de dæmone, vt canè, ne mordeat, alligato.

Tætatos
ad B. V.
dirigere.

Serm. 2. de
nat. B. V.

126. Non ſolum in meditatione, ſed etiam cùm voce depromitur Angelicæ ſalutatio, eſt expendendâ. In eam rem orandi modum ponit S.P. Ignatius, vt inter ſingulas reſpirandi vices ſingula orationis aliquius verba tranſmittamus, expenſâ interim, vel ſignificatione prolata vöcis, vel perſonæ ad quam,

Tertio
orandi
modo B.
Virginè
colere.

ora-

oratio spectat dignitate, vel meâ ipsius vilitate, vel vtriusque postremò differentiâ. Finitâ iuxta hunc orandi modum precatione Dominicâ, sumatur *Angelica salutatio*, simili respirationum interuallo tractanda, per paria, anhelituum, ac vocum interstitia. Qua in re quàm pretiosa sit Deiparam colendi industria nemo non videt, Ignatio per omnes illam colendi artes versato, atque iam ad virtutes alias illius ope alendas, iam ad rectè orandum vnicè vbique solideque attento: vt qui hoc Ignatij ductu ad MARIAM adit, & viuere, & orare benè condiscat, illo sensu intimæ voluptatis quem tum primùm experietur cum se MARIAM per Ignatianas artes, in via purgatiua, illuminatiua, vnitiuâ, purè, diligenter, amanterque colendæ totis viribus, constanter accinxerit. Omnes hi thesauri latent in salutatione Angelica: quæ, S. Hieronymi elogio, dicitur *arbor suscitans mortuos, sanans infirmos, conseruans viuos: mons DEI, quo homines in bono firmanur.*

apud Mar
raccium
in Fund.
Mar. pag.
23.

p. 135.

Etiâ pa-
rentū B.
V. virtu-
tes imi-
tari.

Matth. 12
46.

Marcj 3.
35.

Luce 8. 20

127 Posteaquam S. P. Ignatius rationibus additis suasit optimam sua distribuendi rationem, habitâ interim ratione personarum, & statuum ipsorum, adiecit: *sicut in Matrimonio exemplum præbent S. Ioachimus, & S. Anna, qui diuisis per annos singulos facultatibus suis in tres partes, pauperibus vnâ erogabant, alteram dicabant in Templi, & diuini cultus ministerium, & tertiam postremò necessitati suæ reseruebant.* Quapropter ad cultum Deiparæ pertinet, vt sanctissimorum eius parentum cultum alijs quoque commendes, & illorum exempla alijs narres; vt illis ad virtutem incitentur ij, qui te audiunt. Certè non fecus, ac MARIÆ Filius dixit: *Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est, ipse meus frater, & soror, & mater est; ita Virgo nostra*
Filius

Filium imitara, nos fratrum, & sororum, imò Patris ac Matris instar, charos habebit, suos in solidis virtutibus imitemur. Exercitijs S. P. Ignatij, coli B. Virginem eximiè, vide vitæ P. Balth. Alvarez c. 43. S. I. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

De S. Patre Ignatio P. Andreas Pintus in opere de Deipara ab originis labe præservata, inter alia ubi Ignatium totum pro piæ de immaculata B. V. Conceptione sententiæ veritate stetit, hæc habet è m. s. veteri codicillo: dum Romæ Doctor Olave ex nostris acerrimam pro Conceptione immaculata figeret conclusionem, temperandam præcepit Ignatius; quia licet veram haberet, & à suis in suggestu illam prædicari vellet; tamen in disputationibus suaviter, & absque felle volebat proponendam. Ita Matrem Dei discamus à Patre nostro colere citra felle, & modeste, quæ suas laudes felle scribi non vult. Est Mater pulchræ dilectionis. S. Basilius Seleuciæ Episcopus; Cum ait, multa bona quæ nullius oratio possit assequi Deiparæ opera nobis contingant, eam benemerenti vicem rependamus, quæ in nos recipocetur. Quam? Charitatem mutuam. Vinculo charitatis nobis inuicem colligati, ante Deiparam voces effundamus. Quia verò hic annus Ignatio inter mortales extremus fuit, iuvat hic pro corollario illud memoriâ repetere quod aiebat P. Iacobus Laynez ad rem planè nostram attemperatè, atque appositè: MARIAM à DEO electam tanquam præcipuum instrumentum ad iuuandum Ignatium.

129: Ignatij etiam è fonte hausta sunt illa quæ de cultu B. V. magistris præscripta sunt: Hortetur magister suos potissimum ad orandum DEVM quotidie, præcipuè verò ad Coronam B. Virginis, aut officium quotidie recitandum, ad excutiendam conscientiam, &c. Priuatis etiam colloquijs eadem ad pietatem

ansib. l. 18. S. 7. n. 1297.

Honorè B. Virginis citra modestiæ detrimētum defendere.

Orat. in Annunc. SS. Deip.

Reg. comm. Prof. Class. infer. 5. 6. 7. Scholarū nostrarū auditores in cultu B. V. educare.

M tem

tem pertinentia inculcabit. Litanias Beatissimæ Virginis Sabbato sub vesperum in sua classe recitari iubeat; vel, si moris sit, in templum ad easdem cum cæteris audiendas ducat. Pietatem verò in eandem Virginem, & Angelum etiam Custodem discipulis diligenter suadeat. Hæc ibi.

ANNO MDLVII.

130. Iacobus Ledesma, vir doctus, dum de Societate IESU ineunda deliberabundus circa perseverantiam, & puritatis perpetuò retinendæ integritatem sibi metueret, à Deipara est adiurus, eo modo quem n. 65. refert Sacchinus. E cantu de puritate audito simplices hosce versiculos affert Ioannes Fernandus, qui Romæ interfuit Theologiam docens, cum hæc Ledesma moriens prodidit: *Quantum est donum castitatis! Quod DEVS confert pietatis?* Hæc ibi. Alij sic referunt:

Divina res est castitas!

Divina sunt & præmia

Quæ continenti dat DEVS.

Ita hoc anno in Societatem est cooptatus. Huic Virgini commendandus & spiritus, & caro, cuius caro, vt loquitur B. Petrus Damian. ex Adam assumpta maculas Ade non admisit; sed singularis continentie puritas in candorem lucis æternæ conuersa est.

131. Hoc anno beneficentiam Deiparæ in re domestica vide in Sacchino à num. 94. & hîc anno 1614. vbi B.V. in pecunia, & alijs inopiam Collegij adiuuit. Iuno moneta olim dicta Romanis: & in eius templo pecunia cudebatur. nostro ærario præficiatur non Iuno moneta, sed MARIA DEI Mater quam etiam Vngari in aurea argenteaque suâ monetâ impressam gestant.

AN-

Vide In-
cicamenta
n. 16.

in Afs.
B. V,

Suidas a-
pud Cas-
sinū sym-
bol. lib. 2.
p. 374